

تحلیل روز

تمام شد؟

صابر گل عنبری - به همان اندازه که چه بسا بیشتر از آن که بحث پاسخ ایران به اسرائیل در شبکه های اجتماعی فارسی داغ است، در رسانه ها و شبکه های مجازی اسرائیلی نیز بحث و جدل فراوانی در گرفته است. در کل، در فضای عمومی و سیاسی در اسرائیل یک نوع سرخوردگی حاکم شده و سخن برخی نزدیکان دولت و کاخ سفید از «پیروزی پدافندی» در مقابل حملات موشکی و پهپادی تأثیر زیادی در تلطیف این وضعیت نداشته و برخی ظرف این دور و در صورت حمله مستقیم از خاک یک کشور در منطقه را به اسرائیل فراغ از اصابت کردن یا نکردن و ساقط شدن یا نشدن پرتابه های زیر سوال رفتن و حتی بر باد رفتن یا زار داندگی اسرائیل توصیف کرده اند. از این منظر، بر برخی استراتژیست های اسرائیلی نزدیک به مراکز تصمیم گیری بر این باور هستند که بی پاسخ گذاشتن حملات مستقیم یک کشور در شرایط کنونی پس از هفتم اکتبر حمل بر ضعف می شود و همچنین تصویری ناخوشایند از بازدارندگی اسرائیل در داخل و سطح منطقه ارائه می کند و در کنار آن ممکن است به معادله ای ختم شود که در آینده دست تل آویو را برای حمله به اهداف تهدیدزا در منطقه ببندد. در عین حال نیز طرف های مقابل در آینده جری تر خواهند شد. از این منظر، برای واکنش به حملات ایران دو نگاه عمده در اسرائیل و بعضا آمریکا وجود دارد؛ نخست این که تر جیح می دهد به جای پاسخ نظامی اسرائیل به تشدید تنش های خود و احتمال وقوع جنگ افزایش می دهد، از وضعیت ایجاد شده برای متحد کردن متحدان و تشکیل یک جبهه و راه اندازی کارزار فشار سیاسی و اقتصادی علیه تهران استفاده شود. دولت آمریکا از این راهکار حمایت می کند؛ از همان روز نخست بایدن با هر گونه پاسخ نظامی اسرائیل مخالفت کرده و دعه راه اندازی یک کمپین فشار سیاسی و دیپلماتیک علیه تهران را داد. این راهکار معطوف به این نگرانی عمده است که اگر پاسخ داده شود ریسک وقوع جنگ منطقه ای و درگیر شدن اسرائیل با آن در چند جبهه را بالا می رود و ممکن است آمریکا را هم ناخوایسته درگیر کند. اما نگاه دوم به حمله ای بسیار محدود به مرکز یا تأسیساتی در ایران فرامی خواند؛ به گونه ای که به تشدید تنش و درگیری نظامی ختم نشود. ارتش اسرائیل طرفدار این نگاه است و جالب این جا ست خود نتانیاهو که برخی هدف از حمله به بخش کنسولی سفارت ایران را به تلاش او برای شلغور کردن یک جنگو کشاندن ای آمریکا ربط می داند، تا این جای کار مردد است و تصمیمی طاع نگرفته است. بخشی از آن کان تصمیم گیر آمریکا هم ظاهر ا از این انتخاب دوم حمایت می کنند. صاحبان این نگاه معتقد هستند که باید با اقدامی محدود مانع از شکل گیری تحولات پیش گفته شد؛ خواستار فشار سنگین آمریکا بر ایران برای جلوگیری از واکنش آن هستند. اما در این میان، به نظر می رسد که آمریکا، اسرائیل و برخی متحدان اروپایی آن، راهکار نخست رادر هر صورت در پیش خواهند گرفت. البته تل آویو و به ویژه نتانیاهو از این کار یک هدف عمده دیگر را نیز دنبال می کنند و آن هم به حاشیه راندن مسئله غزه و برداشتن فشار افکار عمومی جهان بر روی اسرائیل است. در کنار آن نیز اگر اسرائیل از بیم پاسخ ایران و وقوع جنگی گسترده، در نهایت از واکنش نظامی محدود صرف نظر کند، احتمالاً تلاش کند که دست به خرابکاری های مهم در داخل ایران بزند و حملات جدیدی را نیز در سوره صورت دهد. آن چه تقریبا مبرهن است این که برای تل آویو و متحدان غربی آن کنار آمدن با حمله ای مستقیم به داخل اسرائیل سخت و دشوار است و آن را واجد پیامدهای راهبردی در آینده می دانند. از این رو به نظر می رسد که در چارچوب یک کارزار در لب مرز نگاه جنگ به دنبال راه های جلوگیری از تبدیل شدن حملات ایران به معادله جدیدی در خاور میانه و مهار پیامدهای آن هستند.

عقیم سازی استراتژی ناتو عربی

اصابت موشک های ایرانی به عمق سرزمین های اشغالی و اثبات ضعف و ناکارآمدی رژیم صهیونیستی در ایجاد بازدارندگی نشان داد که توسل اعراب برای سپردن امنیت خود به این رژیم در مانده، گرهی از مشکلات این کشورها باز نخواهد کرد

کامیار - پس از حملات موشکی و پهپادی گسترده ایران به سرزمین های اشغالی که قواعد بازی و معادلات بازدارندگی در منطقه را وارد فاز جدیدی کرده، انتظار می رود خطوط و مرز بندی ائتلاف های منطقه ای هم دستخوش تغییر و تحولات مهمی شود. هر چند کشورهای غربی در مقابله با عملیات موشکی و پهپادی سپاه پاسداران به سرزمین های اشغالی، مثل همیشه پای ثابت حمایت از امنیت رژیم صهیونیستی بودند و توانستند تعدادی از پهپادها را قبل از رسیدن به عمق سرزمین های اشغالی منهدم کنند اما نکته قابل توجه در این حملات، مشارکت برخی کشورهای عرب منطقه بود که گفته می شود دو شادوش غربی ها در حمایت از صهیونیست ها سنگ تمام گذاشتند. برخی رسانه ها و مقامات صهیونیستی مدعی شدند که تعدادی از کشورهای عرب منطقه هم در رهگیری و انهدام موشک ها و پهپادهای ایرانی مشارکت داشتند. این اظهارات موجب شد تا مقامات سعودی هر گونه مشارکت در این ائتلاف را تکذیب کنند اما دولت اردن رسماً اعلام کرد که در رهگیری پهپادهای ایرانی مشارکت داشت و به همین خاطر از سوی افکار عمومی جهان اسلام به شدت مورد انتقاد قرار گرفت. مقامات اردن رهگیری پهپادهای ایرانی را در راستای حفاظت از امنیت و تأمین تأرضی خود توجیه کردند اما در اصل به دفاع از امنیت صهیونیست ها شتافتند. کمک اردن به رژیم صهیونیستی که از روابط در هم تنیده آن ها از دهه ها پیش شروع شده است چندان دور از

■ سپردن امنیت اعراب به اسرائیل بیهوده است
همکاری برخی اعراب برای مقابله با قدرت ایران در منطقه خبر تازه ای نیست و اعراب سازشکار در سال های اخیر تحت تأثیر سیاست های آمریکا سعی داشتند ائتلاف عبری - عربی را با هدف مقابله با موشک ها و پهپادهای ایرانی تشکیل دهند اما به دلیل خودداری برخی

تلاش "شیاع السودانی" برای تعیین تکلیف حضور آمریکادر عراق در اولین سفر خود به آمریکادر مقام نخست وزیری ادامه دارد

ماموریت دشوار السودانی

کامیار - ۲۱ سال پس از سقوط صدام، دیکتاتور سابق عراق، هنوز پرونده خروج نظامیان آمریکایی از عراق روی میز «شیاع السودانی»، نخست وزیر فعلی در بغداد است. شیاع السودانی اگر چه طی دوروز گذشته در واشنگتن به سر برده است، اما السودانی پیش از سفر به آمریکا با انتشار مقاله ای در مجله «فارن افیرز» از توافق برای خروج نیروهای آمریکایی از عراق خبر داده بود. نخست وزیر عراق در این مقاله نوشته بود که کمیته عالی نظامی مشترک آمریکا و عراق با پایان دادن به ماموریت ائتلاف بین المللی بر اساس جدول زمانی موافقت کرده است. به گفته وی او اواخر ماه ژانویه (بهمن) کمیته نظامی

کشور ها از پیوستن به این ائتلاف، این طرح فقط روی کاغذ باقی ماند. کشورهای عربی تصور می کردند که از طریق ائتلاف نظامی با رژیم صهیونیستی می توانند قدرت و نفوذ ایران در منطقه را مهار کرده و به ادعای خودشان امنیت مترازل اعراب و صهیونیست ها را تضمین کنند اما فرود موشک های ایران به عمق سرزمین های اشغالی ثابت کرد که توسل به این رژیم برای تأمین امنیت اعراب امید واهی است. چرا که اسرائیل حتی توانست از امنیت شهروندان خود دفاع کند؛ مطمئناً اگر حمایت های آمریکا و غربی ها نبود، صدمات به مراتب سنگین تری بر سرزمین های وارد می آمد. امارات و بحرین در سه سال اخیر توافقات امنیتی زیادی را با رژیم صهیونیستی منعقد کرده اند تا بدنه دفاعی خود را تقویت کنند ولی تاکنون در عرصه عمل اقدام جدی از سوی صهیونیست ها انجام نشده است. چرا که هدف صهیونیست ها از ورود و نفوذ به کشورهای عرب منطقه خروج از انزوای تاریخی و تقویت پایه های امنیتی خود در برابر محور مقاومت است. صهیونیست ها همواره سعی کرده اند موازنه منطقه ای را به نفع خود حفظ و از قدرت گیری اعراب در عرصه نظامی جلوگیری کنند، همان گونه که سران تل آویو با ساخت نیروگاه هسته ای در عربستان سعودی توسط آمریکایی ها، و همچنین تحویل جنگنده های اف - ۳۵ به امارات به شدت مخالفت کرده اند. از این رو، صهیونیست ها هیچ گاه به اعراب منطقه کمک نخواهند کرد تا قدرت دفاعی شان را تقویت کنند. این مسئله واضح است که هر گونه همکاری اعراب با اسرائیل، از دروازه عادی سازی عربستان سعودی می گذرد و تا زمانی که سعودی هاتن به این موضوع نداده اند ائتلافی هم در کار نخواهد بود. اگر چه در میانه جنگ غزه هم برخی مقامات سعودی مدعی شدند که در صورت تشکیل کشور فلسطین و توقف درگیری در سرزمین های اشغالی مسیر عادی سازی روابط را از سرمی گیرند اما فعلاً اختلاف نظرهایی بین ریاض و تل آویو وجود دارد. بنابراین، مادامی که عربستان گامی برای عادی سازی بر ندارد سایر دول عربی هم منتظر خواهند ماند و از پیوستن به هر گونه ائتلاف منطقه ای که قبلاً ناکام مانده بود، ممانعت خواهند کرد.

■ مخاطرات ائتلاف با اسرائیل؛ هزینه های بیشتر از فایده

بدون تردید با توجه به موج انتقادات جهانی از جانیات رژیم صهیونیستی در غزه، در آینده هر گونه ائتلاف و همکاری کشورهای مسلمان عرب با رژیم اشغالگر عواقب منفی در پی خواهد داشت. مسلم است که به دلیل تنش های اخیر ایران و اسرائیل در آینده شاهد کشمکش های زیادی بین دو طرف چه به صورت مستقیم و

جمع آوری اطلاعات درباره گروه های تروریستی مانند داعش و القاعده و جلوگیری از پر کردن خلا ناشی از خروج آمریکا توسط دشمن آمریکا در عراق بسیار مهم است؛ استدلال هایی که مشابه آن در مورد افغانستان نیز مطرح می شد. اما تحقیقات این است که حضور آمریکا به تشدید شورش ها در عراق کمک کرده است. القاعده و بعدها داعش توانستند از دستاوردهای خود علیه دولت و هرج و مرج ناشی از آن استفاده کنند و اکنون دولت عراق با تکیه بر توان بومی و داخلی خود توانسته نظم و امنیت دوباره ونسبی را به این کشور باز گرداند. لذا به نظر می رسد بیش از مبارزه با تروریسم، آمریکایی ها نگران آن هستند که پس

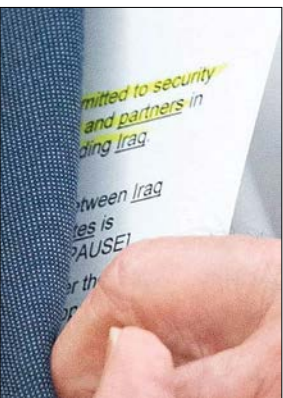
بین الملل

پیشخوان بین الملل

نشریه فرانسوی لومانیته تصویری از نتانیاهو را همراه با عنوان چگونه نتانیاهو را متوقف کنیم، روی جلد برد. لومانیته نوشت: تحریم های اقتصادی و تسلیحاتی، عدالت بین المللی، به رسمیت شناختن کشور فلسطین و موارد دیگر، اهرم هایی برای پایان دادن به افراط گرایی مرگبار نخست وزیر اسرائیل هستند، اما کشورها تمایلی به پذیرش آن ندارند.

خبر متفاوت

برگه تقلب بایدن برای دیدار با نخست وزیر عراق در مقابل دور بین ها توسط نیویورک پست منتشر شد (با هدف جلوگیری از اشتباه گفتن نام ها و گاف دادن بایدن).

نمای روز

تعدادی از حامیان فلسطین و فعالان ضد جنگ آمریکایی با بستن پل گلدن گیت در سانفرانسیسکو خواستار پایان دادن به حمایت نظامی آمریکا از اسرائیل شدند.

چهره روز

منابع آگاه در گفت و گو با «العربیه» هر گونه مشارکت عربستان در رهگیری حملات موشکی و پهپادی ایران به فلسطین اشغالی را تکذیب کردند. منابع مطلع به العربیه گفتند هیچ سایت رسمی عربستان اظهاراتی مبنی بر مشارکت این کشور در رهگیری حملات اخیر ایران منتشر نکرده است. پیش تر وال استریت ژورنال و برخی رسانه های عبری با انتشار اخباری و منسوب کردن آن به یک پایگاه خبری رسمی سعودی مدعی شدند عربستان در ائتلاف دفاعی اخیریه که برای مقابله با حملات ایران شکل گرفته، ایفای نقش داشته باشد.

هزینه های ماندن در عراق برای آمریکا

حملات هوایی آمریکا در عراق نقش مهمی در تشدید تنش ها در رابطه بغداد و آمریکا داشته است؛ این در حالی است که حشد الشعبی می تواند در تلافی حملات مذکور، حملات گسترده ای به پایگاه های آمریکا در منطقه داشته باشد. بنابر این به نظر می رسد در صورت اصرار آمریکا به ماندن در عراق، تنش میان واشنگتن و بغداد نیز روند افزایشی به خود بگیرد. این تنش های سیاسی گران ترین هزینه سیاسی ادامه حضور آمریکا در عراق است. از همین رو نیز ارزیابی شده که عمده مذاکرات نخست وزیر عراق در سفر فعلی به واشینگتن حول آینده حضور و یا خروج نیروهای آمریکایی در این کشور باشد.